

**PROKURATURA KRAJOWA
BIURO PREZYDIALNE**

Warszawa, dnia 18 marca 2019 r.

PK I BP 027. 6 .2019

Radca prawny
Małgorzata Ułaszonek-Kubacka
Prokuratura Krajowa
ul. Rakowiecka 26/30
02-528 Warszawa

**Pan
Leszek Balcerowicz**

**WEZWANIE
DO USUNIĘCIA
SKUTKÓW NARUSZENIA DÓBR OSOBISTYCH**

W imieniu Prokuratury Krajowej (pełnomocnictwo składam w załączeniu) na podstawie art. 23 k.c. i art. 24 k.c. w związku z art. 43 k.c. oraz art. 37 ustawy z dnia 26.01.1984 r - Prawo prasowe (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1914) niniejszym zawiadamiam, że w związku z publikacją artykułu z dnia 12 marca 2019 roku autorstwa Ewy Ivanowa pt. „Tym razem już nie będzie bezkarności” na łamach „Gazety Wyborczej” i serwisu internetowego wyborcza.pl (w witrynie będącej elektroniczną wersją „Gazety Wyborczej”) zawierającego w treści spornej publikacji Pana wypowiedzi, doszło do naruszenia dóbr osobistych Prokuratury Krajowej.

Stąd zgłaszam w imieniu Prokuratury Krajowej w ramach środków ochrony prawnej dóbr osobistych żądanie celem usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych:

żądania publikacji na koszt własny wskazanego poniżej przeproszenia o następującej treści:

„Przeprosiny

Ja, **Leszek Balcerowicz**, przepraszam Prokuraturę Krajową za bezprawne naruszenie dóbr osobistych poprzez moje wypowiedzi zawarte w wywiadzie przeprowadzonym przez Ewę Ivanowa pt. „Tym razem już nie będzie bezkarności” opublikowanym dnia 12 marca 2019 na łamach „Gazety Wyborczej” i serwisu internetowego wyborcza.pl. Stwierdzam, iż moje wypowiedzi zawarte w tej publikacji były nieuprawnione oraz bezpodstawnie naraziły Prokuraturę Krajową na utratę dobrego imienia i zaufania publicznego oraz wyrażam z tego powodu ubolewanie”.

z publikacją tych przeprosin w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wezwania w następujących formach:

- 1) oświadczenia o ww. treści i pod ww. tytułem na stronie głównej serwisu internetowego wyborcza.pl opublikowanego przez okres nie krótszy niż czternaście trwających po sobie dni kalendarzowych, w formie double billboard 750X20 pikseli, format: jpg, png, gif (waga do 50 kB), html5 (waga do 150kB), zamieszczonego u góry ekranu, bez opcji „zamknij”, czarną pogrubioną czcionką Times New Roman z rozmiarem czcionki nie mniejszym niż 14 punktów, na białym tle (a ponadto przeprosiny powinny być opublikowane bez jakichkolwiek komentarzy, bez odniesień się do jego treści na łamach wskazanego serwisu, bez sąsiedztwa jakichkolwiek innych publikacji odnoszących się do treści oświadczenia czy jego tematyki, bez zastosowania jakichkolwiek zabiegów formalnych i treściowych

umniejszających znaczenie, rangę i powagę oświadczenia względnie zaznaczających dystans do jego treści i formy)

- 2) oświadczenia o ww. treści i pod ww. tytułem na łamach dziennika „Gazeta Wyborcza” w wydaniu ogólnopolskim piątkowym, opublikowane na stronie trzeciej o rozmiarach nie mniejszych niż format 10 modułów (minimalnie: 250 x 118,5 mm) albo na stronie piątej lub siódmej o rozmiarach nie mniejszych niż format 15 modułów (minimalnie: 250 x 179,4 mm), czarną pogrubioną czcionką Times New Roman z rozmiarem czcionki nie mniejszym niż 14 punktów, na białym tle (a ponadto przeprosiny powinny być opublikowane bez jakichkolwiek komentarzy, bez odniesień się do jego treści na łamach dziennika „Gazeta Wyborcza”, bez sąsiedztwa jakichkolwiek innych publikacji odnoszących się do treści oświadczenia czy jego tematyki, bez zastosowania jakichkolwiek zabiegów formalnych i treściowych umniejszających znaczenie, rangę i powagę oświadczenia względnie zaznaczających dystans do jego treści i formy).

W wypadku braku dobrowolnego spełnienia powyższego roszczenia w określonym terminie zastrzegam, że niniejsze wezwanie stanowi jednocześnie przedsądowe wezwanie w zakresie wskazanych żądań, które mogą być dochodzone w trybie powództwa o ochronę dóbr osobistych.

Poprzez publikację artykułu z dnia 12 marca 2019 roku autorstwa Ewy Ivanowa pt. „Tym razem już nie będzie bezkarności” na łamach „Gazety Wyborczej” i serwisu internetowego wyborcza.pl (w witrynie będącej elektroniczną wersją „Gazety Wyborczej”) zawierającego w treści spornej publikacji Pana wypowiedzi, doszło do naruszenia dóbr osobistych Prokuratury Krajowej.

Powyższy artykuł zawiera stwierdzenia, które są nieprawdziwe, a ponadto prezentuje opinie znacznie wykraczające poza dozwolone prawnie granice krytyki,

nieuprawnione oraz bezpodstawnie narażające Prokuraturę Krajową na utratę dobrego imienia i zaufania publicznego, potrzebnego do prawidłowego jej funkcjonowania w zakresie zadań Prokuratury.

Wyjaśniam, że Prokuratura Krajowa funkcjonuje w ramach struktury organizacyjnej Prokuratury, złożonej m.in. z w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury. Prokuratura Krajowa jest jednostką organizacyjną prokuratury wyższego stopnia nad powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury, sprawującą nadzór nad działalnością tych jednostek. W związku z tym Pana stwierdzenia dotyczące Prokuratury odnoszą się m.in. do Prokuratury Krajowej i do zadań wykonywanych przez tę jednostkę Prokuratury.

W treści spornej publikacji zawarto sformułowane przez Pana zarzuty, które nie mają pokrycia w faktach.

Nie jest prawdą, jakoby w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury dochodziło do rzekomych czynów „ściganie i oskarżanie niewinnych albo nieściganie winnych” rzekomych działań „Prokuratorów Ziobry, którzy niszczą innym życie”, „stawiali ludziom zarzuty bez dowodów albo wbrew nim” oraz że „o 40 proc. więcej osób może paść ofiarą prokuratorów Ziobry i zostać niesprawiedliwie oskarżonych i aresztowanych”. Opisywane rzekome fakty nie mają miejsca. Prokuratura wykonuje ustawowe obowiązki ścigania przestępstw z zastosowaniem środków przewidzianych w prawie karnym w takich wypadkach, gdy zachodzą podstawy uzasadniające zastosowanie środków karnych celem pociągnięcia do odpowiedzialności karnej i w oparciu o materiał dowody wskazujący na duże prawdopodobieństwo popełnienia przestępstwa.

Mija się z prawdą zarzut o rzekomych faktach, iż „część aresztowań albo spektakularnych sposobów stawiania zarzutów (...) Robi się je dla kilku ujęć w telewizji. Dla rozpowszechniania pisowskiej propagandy”. Prokuratura wykonuje

ustawowe obowiązki w zakresie składania wniosków o zastosowanie tymczasowego aresztowania i stawiania zarzutów zgodnie z zakresem ustawowych zadań i wyłącznie w celu wykrycia przestępstw i pociągnięcia do odpowiedzialności karnej.

Nieprawdziwe są stwierdzenia o rzekomo występujących „od 2016 roku „patologiach prokuratury”, iż „układ kierowniczy pozwala panować nad prokuratorami i produkować szokujące oskarżenia lub zaniechania”, „ludzie są zastraszeni przez aparat <<sprawiedliwości>> opanowany przez jedną partię, który stał się aparatem opresji”. W Prokuraturze nie występują opisywane przez Pana „patologie”, „produkowanie oskarżeń i zaniechań” czy „zastraszanie ludzi”. *Prokuratura nie jest „aparatem opresji” „opanowanym przez jedną partię”. Prokuratura jest instytucją praworządną, niezależną, niezawisłą i apolityczną.*

Nie znajduje żadnego oparcia w sprawdzonych faktach spekulacja, jakoby w Prokuraturze „powstał układ kierowniczy oparty na powiązaniach rodzinno-towarzysko-polityczno-ideologicznych”. Prokuratorzy są mianowani na stanowiska kierownicze zgodnie z obiektywnymi kryteriami, obowiązującymi procedurami i przepisami prawa.

Niezgodne z prawdą są twierdzenia, że „złe zachowania są nagradzane i nie wiążą się z indywidualnym ryzykiem”, że „system prokuratury utworzony w 2016 r. (...) premiuje złe zachowania (ściganie niewinnych lub nieściganie winnych), a jednocześnie minimalizuje ryzyko kar dla ich sprawców”, „ludzie, którzy niszczyli innym życie – stawiali ludziom zarzuty bez dowodów albo wbrew nim - pozostali bezkarni, a „Prokuratorów Ziobry, którzy niszczą innym życie” „trzeba będzie uczciwie rozliczyć”. Prokuratorzy podlegają odpowiedzialności karnej, dyscyplinarnej i służbowej, nie pozostają „bezkarni”. Prokuratorzy są rozliczani zgodnie z obowiązującymi procedurami i przepisami. Prokuratorzy nie są nagradzani za opisane rzekome czyny sprzeczne z k.p.k., a takie rzekome „złe zachowania”, które nie mają miejsca.

Poza stwierdzeniami nieprawdziwymi Pana wypowiedzi opublikowane w spornym wywiadzie zawierają opinie, bezpodstawnie imputujące Prokuraturze postępowanie nieuczciwe, niegodne i wręcz „kryminalne”, bezzasadnie godzące w dobre imię, wizerunek i renomę Prokuratury oraz podważające wiarygodność, obiektywizm i zgodność z prawem działań Prokuratury. Supozycje te w sposób nieuprawniony narażają Prokuraturę na utratę zaufania potrzebnego do prawidłowego funkcjonowania w zakresie swych zadań.

Opinia o rzekomym „wolnym i niesprawiedliwym” działaniu Prokuratury, odnoszona przez Pana do „szczególnie ostatnich trzech lat w Polsce”, z sugerowanym porównaniem do „reżimów komunistycznych, jest nieobiektywna, niesprawiedliwa, godząca w dobre imię organów Prokuratury i nie znajdująca żadnego oparcia w sprawdzonych faktach ani w obiektywnych kryteriach ocen.

Nie do przyjęcia jest spekulacja, iż „złe decyzje są intencjonalne i po prostu motywowane – w przypadku kierownictwa prokuratury względami politycznymi. Przypisywanie kierownictwu prokuratury, czyli m.in. prokuratorom zajmującym kierownicze stanowiska w Prokuraturze Krajowej, podejmowania działań będących rzekomo „złymi decyzjami”, motywowanych rzekomo względami politycznymi, stanowi niczym nieuzasadnione nadużycie, godzące w godność, dobrą sławę i renomę Prokuratury. Kierownictwo Prokuratury swoje zadania wykonuje wyłącznie w celu prawidłowej realizacji ustawowych obowiązków Prokuratury oraz w celu zwalczania przestępstw, a także ich zapobieganiu oraz umacnianiu poszanowania prawa.

Nie do obrony jest stawiana przez Pana supozycja, jakoby rzekomo „niesprawiedliwe”, „złe decyzje” Prokuratury, polegające według Pana na rzekomym „ściganiu i oskarżaniu niewinnych albo nieściganiu winnych”, służyły rzekomo „propagandzie prokuratorów i ich narracji rozpowszechnianej przez wielu prokuratorów, wedle której każdy podejrzany jest winny” – co nie ma miejsca.

Przypisywanie w Pana wypowiedziach prokuratorom powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, w tym prokuratury Krajowej, zwanych przez Pana prokuratorami „liniowymi” rzekomego podejmowania „złych decyzji”, motywowanych rzekomo takimi cechami charakteru, jak „uległość, chęć zrobienia kariery, brak sumienia”, nazywanie prokuratorów „karierowiczami, ludźmi o słabych charakterach, państwowymi krzywdzicielami”, podejmujących niesprawiedliwe decyzje w celu „niszczenia innym życia” itp. – odzwierciedla jedynie Pana subiektywnie skrajne i przejaskrawione, wysoce krzywdzące i niesprawiedliwe opinie. Takie poglądy nie znajdują żadnego pokrycia w obiektywnych kryteriach ocen i są głoszone wyłącznie w celu świadomego upokorzenia, pozbawienia godności i wywarcia nieuprawnionej presji na prokuratorów. Nie do akceptacji jest imputowanie prokuratorom tak drastycznie niesłusznych, gołosłownych i umotywowanych złą wolą osądów.

Podobnie należy ocenić Pana „agitację”, aby wobec rzekomo „bezkarnych” prokuratorów stosować bezprawne i niedopuszczalne represje oraz nielegalne szykany. W swoich wypowiedziach ujawnia Pan, że już obecnie podjął Pan wraz z innymi osobami („w ramach inicjatywy www.panstwo-pis.pl”) nieuprawnione działania, polegające na „zbieraniu nazwisk” prokuratorów, którym bezzasadnie przypisywane są rzekome „podłości i niesprawiedliwości” oraz nieobiektywne i krzywdzące osądy. Nawołuje Pan do wpisywania nazwisk prokuratorów na „publiczną listę hańby”. Formułuje Pan dyrektywę: „Nazwiska prokuratorów, którzy decydują się na takie kroki – na zniszczenie komuś życia bezpodstawnymi oskarżeniami – muszą być ujawnione i zapamiętane”.

Jednocześnie wygłasza Pan osąd, iż „jednym z największych zaniedbań po pierwszych rządach Ziobry w prokuraturze było to, że nikt nie poniósł odpowiedzialności za wcześniejsze niesprawiedliwe działania. To było fatalne zaniechanie”. W związku z taką Pana konstatacją zapowiada Pan, że „Tym razem już

nie będzie bezkarności”. Publicznie zapowiada Pan, że „Prokuratorów Ziobry (...) trzeba będzie uczciwie rozliczyć” w taki sposób, aby „nie pozostali bezkarni”.

Takie Pana deklaracje, oceniane w kontekście całościowej wymowy Pana wypowiedzi zawartych w spornym wywiadzie, prowadzą do konkluzji, iż nawołuje Pan do stosowania nielegalnych i niedopuszczalnych retorsji, które mogą zagrażać podstawowym zasadom funkcjonowania państwa prawa. Skoro w wywiadzie prezentuje Pan tak daleko tendencyjne i stronnicze opinie wobec „systemu prokuratury”, „kierownictwa prokuratury” i samych prokuratorów, to takie podejście skłania do stawiania tezy, iż skrajnie nieobiektywne i krzywdzące osądy mogą przekładać się na równie ekstremalne szykany i prześladowania, którym mają być poddani prokuratorzy zwani przez Pana „prokuratorami Ziobry”. Należy przy tym uwzględnić również okoliczność, iż wskazywane przez Pana przykłady rzekomych „państwowych krzywdzicieli” i „niesprawiedliwych decyzji prokuratorów” pod hasłem nawoływania do „walki z podłością” są chybione i trudno dopatrzeć się w tych przykładach znamion imputowanych w Pana wypowiedziach. Argumentacja, mająca świadczyć o rzekomo wyjątkowej naganności działań prokuratury, oparta jest na nieobiektywnych, niemiarodajnych i niefachowych kryteriach ocen, pomijających standardy i specyfikę działalności zawodowej prokuratora. Podstawowe zadania Prokuratury polegają na ściganiu przestępstw i dążeniu do tego, aby sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej, co wiąże się immanentnie z ingerencją w podstawowe, konstytucyjne prawa i wolności obywatelskie oraz z dopuszczalnymi prawnie granicami ryzyka podejmowania decyzji procesowych. Z uwagi na zakres realizowanych przez prokuratorów zadań i złożoność spraw będących przedmiotem rozpoznania, przy formułowaniu zarzutów w tej materii niezbędny jest umiar, rzeczowość, rozważa i racjonalność podejścia. Prezentowane przez Pana osądy trudno uznać za spełniające takie kryteria. Skoro zgodnie z Pana dezyderatami za wykonywanie swych ustawowych obowiązków prokuratorzy mają być poddani pozaprawnym formom opresji, godzącym w ich godność, cześć, dobre imię i reputację zawodową, to takie wytyczne należy uznać za zagrażające podstawowej zasadzie niezależności prokuratora i statusowi prokuratora oraz godzące

w ustrojowe zadania i istotę funkcjonowania Prokuratury. Prokuratura jest ważnym elementem systemu demokratycznego państwa, zapewniającym obywatelom niezbędną ochronę prawną i poczucie bezpieczeństwa prawnego. Próba pozaprawnego demontażu tego systemu niesie za sobą daleko idące konsekwencje społeczne i praworządnościowe.

Stąd zgłoszone w niniejszym wezwaniu żądania są uzasadnione.

Uprzejmie informuję, iż w przypadku braku dobrowolnego spełnienia zgłoszonych roszczeń celowym będzie rozważenie przez Prokuraturę Krajową podjęcia stosownych środków obrony prawnej, w szczególności wniesienia powództwa w trybie ochrony dóbr osobistych w oparciu o art. 23 k.c. i art. 24 k.c. w związku z art. 43k.c.

W załączeniu:
pełnomocnictwo szczególne

RADCA PRAWNY
Małgorzata Giaszonek-Kubacka

PEŁNOMOCNICTWO Nr 27 / 2019

Udzielam pełnomocnictwa, z prawem udzielania dalszych pełnomocnictw substytucyjnych, radcy prawnemu Małgorzacie Ułaszonek-Kubackiej, do występowania w imieniu Prokuratury Krajowej w sprawie dotyczącej żądania opublikowania przeprosin przez Pana Leszka Balcerowicza w związku z publikacją wywiadu przeprowadzonego przez Ewę Ivanowa z Panem Leszkiem Balcerowicz pt. „Tym razem już nie będzie bezkarności” opublikowanym dnia 12 marca 2019 na łamach „Gazety Wyborczej” i serwisu internetowego wyborcza.pl.

Niniejsze pełnomocnictwo obejmuje umocowanie do podpisania i zgłoszenia wezwania do usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych Prokuratury Krajowej, do prowadzenia korespondencji w sprawie, do reprezentacji Prokuratury Krajowej w postępowaniu sądowym w I i II instancji oraz do dokonania wszelkich innych czynności, niezbędnych do prowadzenia w/w sprawy.

Bogdan Święczkowski